

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

Aan tafel

Een paar maanden geleden had ik een missie. Ik ging op zoek naar een kinderstoel voor Lotus. Samen met een vriendin en dochter Nicole op pad naar een groot warenhuis. Op de terugweg een volgeladen auto, maar de kinderstoel schitterde door afwezigheid.

Nu Lotus tien maanden is, maakt ze aanstalten om te gaan zitten. Al blijft het nog een beetje wiebelig, het wordt wel tijd voor een kinderstoel. Ik besluit om deze rustige maandagochtend mijn slag te slaan. Ik houd van kleur, manlief houdt van 'veilig'. Eigenwijs als ik ben ga ik voor een kleurige stoel. Een kleurige stoel voor een vrolijk meisje.

Vastberaden ga ik samen met Lotus naar het centrum. Het is rustig in de stad en er is volop parkeerruimte. De winkel bevindt zich tegenover de Tattooshop van Ben Saunders. Geen tattoos voor mij, maar blijft leuk dat 'The Voice' in onze stad woont. Voordat ik 'mijn' winkel binnenga, kan ik het niet laten. Nieuwsgierig gluur ik bij Tattoo Ben naar binnen, maar geen Ben Saunders te zien. We vervolgen onze weg.

In de sfeervolle winkel zijn de schattige babyspulletjes een streling voor mijn oog. Ik word er hebbertig van. Nee, ik moet vastberaden blijven, ik kom voor een kinderstoel. Met de hulp van een verkoopster is het binnen een mum van tijd gepiept. Een mooie, paarse kinderstoel. Als ik informatie vraag over kleine, leren schoentjes, heeft de verkoopster geen interesse meer. Waarschijnlijk is een kinderstoel al meer dan ze verwacht had te verkopen op deze rustige maandagochtend. Ik laat de schoentjes voor wat ze zijn. Met een gat in mijn hand heeft ze me zeker een dienst bewezen.

Een kinderstoel rijker keren we huiswaarts. Ik ben te ongeduldig om op Fred te wachten en besluit de stoel zelf in elkaar te zetten. Kan toch niet moeilijk zijn? Maar wat valt dat tegen! Ik moet de tekening grondig bestuderen.

Wanneer Tom en Troy thuiskomen voor het middageten, zit ik met een bezweet hoofd boven de onderdelen gebogen. "Mama heeft even geen tijd jongens, jullie mogen voor de tv eten." Jongens blij, maar pedagogisch zo onverantwoord! Ik word helemaal in beslag genomen door het bouw pakket. Wanneer ik bijna klaar ben, blijkt dat ik de stoel verkeerd heb gemonteerd. Hoe cliché! Uiteindelijk - na uren - is het me toch gelukt. En dat zonder hulp van Fred. De paarse stoel staat prachtig aan de keukentafel.

's Avonds bij het eten krijgt Lotus een vast plekje aan tafel. Hierdoor komt er een nieuwe tafelschikking. Met veel overleg lukt het uiteindelijk om iedereen naar tevredenheid een nieuw plekje aan tafel te geven. Lotus geniet zichtbaar van haar nieuwe, paarse stoel en kijkt eigenwijs de wereld in. Haar wereldje dat steeds een stukje groter wordt.

Ik ben trots op mijn gezin, trots op mijn kleine meisje. Tien maanden geleden stond onze wereld op zijn kop en kijk waar we nu zijn. Met zijn zessen aan tafel voor de maaltijd. Ik word overvallen door een gevoel van puur geluk. Een gewoon, bijzonder moment, een intens dankbaar moment. En Lotus? Die heeft weer een stapje voorwaarts gemaakt. Stapje voor stapje, in haar eigen tempo, vervolgt zij haar pad. Het pad met een gouden randje. ■

Volgende keer: Roerig.

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl.